



© 2019 Radu Găvan

© 2019 Editura Herg Benet, pentru prezenta ediție

Această carte este o operă de ficțiune. Orice asemănare cu personaje, locuri sau evenimente reale este fie întâmplătoare, fie presupune o intenție artistică din partea autorului, care va fi considerată în limitele stilului literar sau ale genului pamflet. Este interzisă reproduserea totală sau parțială a textelor fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Copertă: The Spartan Bureau

Editura Herg Benet

Sector 2, București, România

www.hergbenet.ro

editor@hergbenet.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GĂVAN, RADU

Bestia obișnuinței / Radu Găvan. - București : Editura Herg Benet, 2019

ISBN 978-606-763-272-9

821.135.1

Tipărit în România

BESTIA OBIȘNUINȚEI

R A D U G Ă V A N

Bestie obișnuință. Radu Găvan. Editura Herg Benet, 2019.
Istorie românească și mitologică. Radu Găvan. Editura Herg Benet, 2019.
Istorie românească și mitologică. Radu Găvan. Editura Herg Benet, 2019.

Amatorul Poporului, Amatorul Elve



Cuprins

Cuprins	—	—
I. Carnea prea tare a vieții — 9		
Noaptea cea mai rece — 11	26 —	noapte
A fost o vreme — 12	27 —	vreme
Voi împărți umbra — 13	28 —	umbra
Acasă — 14	29 —	acasă
Demonul fericit — 16	30 —	demon
Orașul — 17	31 —	oraș
Esența — 19	32 —	esență
Câine negru, suflet negru — 20	33 —	câine negru
Ascultând hăul — 22	34 —	asculta
O lacrimă în abis — 24	35 —	lacrimă
Anunț imobiliar — 25	36 —	anunț
II. Totul e doar piatră, nisip, apă și tăcere — 27		
Apropierea — 29	37 —	apropiere
În port — 31	38 —	în port
Tumultul valurilor — 32	39 —	tumult
Resemnare — 34	40 —	resemnare
Mamă — 35	41 —	mamă
Dragoste de copil — 36	42 —	dragoste
III. Viață — 39		
Îngerul care a strigat — 41	43 —	înger
Blândețe — 46	44 —	blândețe
Ispășire — 48	45 —	ispășire
Nisip — 49	46 —	nisip
Nebuniile mărunte — 50	47 —	nebuniile
Așteptare — 51	48 —	așteptare
Viață — 52	49 —	viață
Calea spre tine — 54	50 —	calea
Viața noastră — 55	51 —	viața noastră
Liniștea — 57	52 —	liniște
Lucruri care alungă câinii negri — 58	53 —	lucruri
Uciqașul din tine — 60	54 —	uciqașul

IV. Creație — 65

- Creație — 67
- Din iad — 68
- Arborele — 69
- E.S. — 70
- Șoapta mea — 71
- În 2666 — 72
- Coșmar — 73
- Câinele călduț/Nu mai am timp — 74
- Eu sunt coșmarul — 75
- Poemele violente — 76
- Tăcere — 77
- Ratare — 78
- Pentru tine, cu drag — 79
- În Leipzig — 80
- De ce? — 84
- Un poem — 85

V. Omul Negru — 91

- Furie inutilă, aproape devastatoare — 93
- Omul Negru — 95
- Selfie — 97
- Câinii cuvintelor — 98
- Spontaneitate — 99
- Nu mi-e teamă — 100
- Aici — 101
- Toți diavolii din lume — 102

VI. Scrisori către o fiară necunoscută — 105

- Când oglinda nu însemna nimic — 107
- Frica cea mai mare — 109
- Aproape — 110
- Zbatere — 111

- eu — 112
- Violența, dragostea mea obscenă — 114
- Visătorul — 116
- Scrisoare pentru fiul meu — 117
- O urmă de viață — 119
- Silrențiozitate extremă — 121
- Lacrimi — 123
- Numele tău în umbră — 124
- Total moare — 126
- Declinul lui Alois — 128
- Desatrămare — 129
- Pustiu — 131
- Un poem despre tristețe — 133
- Două sute de euro pe noapte — 134

VII. Frunze în vânt — 137

- Frunze în vânt — 139
- Un om singur — 140
- Câine bătrân — 141

Însoțea cea mai rece

Însoțea

Ce a început în 2003

Săptămână când și când

Așa iată căciu

I. Carnea prea tare a vieții

În săptămâna începută

în luna în care

este sărbătorirea nașterii

în următoarea săptămână

începe să treacă săptămâna

în următoare

în urmă să între o săptămână nouă

în urmă să rămân singur și fără să mai am pe alicineva prin programe

nu doar în mijlocul intuiției

nu doar în rândul obiceiurilor și crențelor

nu doar în dorința

de confrunta nevoile și lipsa

de un săptămână fructiferă și unui săptămână

în urmă să rămân de sub război

în urmă să rămân și cu hainele no

în urmă să rămân și cu mătasea și corde

în urmă

Noaptea cea mai rece

Noaptea în reflexie
Ce a început în 2003
Străbătută când și când
De licăriri sfioase
Și vocile subțiri
Ale diavolilor fragili
S-a lăsat în plină zi
Peste o canapea roșie cu stofa hărtănită
O canapea la mâna a doua pentru o viață nouă
A început cu trei cuvinte simple:
Cam asta e
Și a început într-o solitudine nouă
Acum eram singur și fără să mai am pe alțcineva prin preajmă
Nu doar în mijlocul mulțimii
Singur în visul pe care nu-l cerusem
Dar pe care mi-l doream
Înconjurat de peretii crăpați
Ca strigătul fracturat al unui bătrân nebun
Simțind cimentul de sub tălpi
Atingerea tare și rece a lumii noi
Atingerea străină a lumii oarbe și surde.

A fost o vreme
Când o bucată de pâine
Și cu altă bucată de pâine
Păreau o cină onorabilă.

A fost o vreme
Când apa ce țâșnea într-un jet subțire
Din cauciucul strâns între degete
Părea un duș multumitor.

A fost o vreme
Când urletele din miez de noapte
Şi pumnii lovind cimentul
Păreau ceva normal.

A fost o vreme
Când lipsa de iubire
Și singurătatea și frica și furia
Păreau o viață.

Voi împărți umbra

Privindu-mi reflexia în oglindă să mă văd
Într-o oglindă ciobită
Înaintea mea, un străin
În urmă, un orb
Un om urlând într-un om într-alt om într-alt om
Liniște.
Cu gura larg deschisă
Liniște.
Voi izbi oglinda cu fruntea
Liniște.
Îmi voi despărți umbra de trup
Și o voi aşterne
O parte înainte
Cealaltă, în urmă
Și din oglinda spartă
Nebunia îmi va zâmbi.

Trăiesc într-o garsonieră
și într-o vägäună și uneori e
muzica astă care mă înnebunește,
mârâielii, grohăielii, șoapte și plânsete acompaniate de
riffuri de chitară
uneori, și vioară ori acordeon ori o cretă apăsată pe tablă
și chițăit de șobolani și bâzăit de muște sau
un preot psalmodiind din toate puterile și un cor de babe
cu voci ascuțite îngânându-l la răstimpuri alteori

și mai sunt bătăile în ușă, și când întreb cine e, nimeni nu
răspunde, iar eu nu deschid și nici nu mă uit pe vizor
ieri, mama a murit și acum
e întinsă pe patul meu cu o expresie ciudată pe chip,
de nemulțumire, evident, dar mai e ceva, nu-mi dau seama,
mă zgâiesc de ore bune și

cert e că a început să miroasă ciudat în casă și
muzica răsună și de data astă e preotul cu babele lui și
un solo brici de chitară
apoï brusc muzica se oprește și ușa duduie, iar eu mă fac mic și
mă strecor lângă ea în pat și o strâng tare de mâna
Ți-e frig, mamă, zic și ea încuviațează, apoï
mă mângâie pe frunte și pe păr și chicotește ușor în timp
ce chitara
sfâșie liniștea

și corul de babe își reia partitura.

Ușa se izbește de perete și în prag nu e nimeni,
muzica s-a întețit și îmi roade creierii, nu mai pot, îi las
mâna și mă năpustesc pe hol, o sută de apartamente
se întind înaintea mea ca un tunel, lovesc cu pumnii
ușile la întâmplare și pe sub fiecare ușă se scurg vocile
tânguitoare de babe și bâzăit de muște, apoi, când
plec, zgomotele încetează și se mută la următoarea
ușă, și la următoarea, și la următoarea, și la următoarea
până când părăsesc tunelul și ies în stradă, am gâtul
uscat și ochii umede și sunetele se năpustesc din toate
părțile, o fetiță îmbrăcată în roșu mă privește din parcul
de peste drum, apoi tipă ascuțit când mă apropii și
tipătul ei se amestecă la nesfârșit cu celealte și fug, fug,
fug, nu-mi mai simt picioarele, aş vrea să am aripi să mă
ridic spre cer, dar nu am, am doar trupul ăsta blestemat
și împuținat, între degete strâng un cuțit, o babă
șoptește ceva și horcăie, apoi îmi dau seama că râde,
și râde, și râde, în față se cască o groapă, închid ochii și
zgomotele încetează și eu cad, cad la nesfârșit, și acolo
jos e mama și mă asteaptă să mă întorc acasă.

În timp ce aşezaţi la o masă, învăluiuţi în fum de țigară,
 muzică în surdină, băuturi fine
 şi alte asemenea vrăjeli,
 Purtăm un soi de discuţie civilizată și aparent nevinovată.
 Demonul meu îl fute la greu pe al tău
 Obscene bale de placere atârnându-i de bărbie
 Gâfâind şi împroscând sudâlmi din gura-i spurcată,
 În timp ce gura-mi educată
 delicat te întreţine
 Ce pizdă succulentă, geme fără milă acest nenorocit
 fericit, dulce bestie indolentă
 Un alt pahar de vin, ai citit Romanul, ai văzut Filmul,
 ce părere ai despre, dar despre?
 Vreau să ştiu Tot despre tine
 dar chiar Tot, nimic să nu laşi deoparte
 Susură limba amorțită
 Şi apoi, după ce îmi povesteşti un fel de tot, care la fel
 de bine e un fel de nimic,
 iar seara se prelinge în noapte
 Ne despărţim mai prietenii ca la început,
 Ce chestie rară
 Paşii răsunând în gol pe bulevardul pustiu, un colţ şi gata
 mă pierd din nou în întuneric
 În timp ce demonul meu continuă să facă amor cu al tău.

Orașul

În cel mai sumbru oraş
 Din cea mai întunecată lume
 Plânsetele şi râsetele
 Sunt unul şi acelaşi lucru.
 În oraşul în care ploaia şi soarele
 Amurgul sau răsăritul
 Tot ce începe sau se sfârşeşte
 Sunt unul şi acelaşi lucru.
 În oraşul cel mai sumbru
 Locuiesc, nu trăiesc
 Un scriitor
 Sau un pictor
 Fără mâini
 O cântăreaţă
 Şi o curvă
 Fără limbă
 O mamă fără copil
 Şi un copil fără mamă.
 Am încercat să scriu despre oraş
 Şi pe măsură ce scriam
 Degetele mi se topeau
 Cuvintele îmi rodeau carnea
 Apoi am vorbit despre oraş
 Şi vorbele mi-au înghiţit limba

